

18. 12. 2000

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Použití vyšetřovacího spisu jako důkazu v občanském soudním řízení

Byl-li vyšetřovací spis získán legálním způsobem, je možné jej použít jako důkaz v občanském soudním řízení.

Dohoda o kupní ceně je podstatnou náležitostí kupní smlouvy ve smyslu obchodního zákoníku a případný nedostatek určení ceny nelze nahradit výkladem ve smyslu § 266 obchodního zákoníku.

Byl-li vyšetřovací spis získán legálním způsobem, je možné jej použít jako důkaz v občanském soudním řízení.

Dohoda o kupní ceně je podstatnou náležitostí kupní smlouvy ve smyslu obchodního zákoníku a případný nedostatek určení ceny nelze nahradit výkladem ve smyslu § 266 obchodního zákoníku.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 7.11.2000, sp. zn. 29 Cdo 81/2000)

Nejvyšší soud rozhodl ve věci o 1,670.923,90 Kč s přísl., vedené u Krajského obchodního soudu v Praze pod sp. zn. 22 Cm 218/97, k dovolání žalované proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 19. dubna 1999 čj. 8 Cmo 667/98 - 44, tak, že rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 19. dubna 1999 čj. 8 Cmo 667/98 - 44 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z o d ů v o d n ě n í :

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl výše uvedeným napadeným rozsudkem, že rozsudek soudu prvního stupně - Krajského obchodního soudu v Praze ze dne 14. 7. 1998, čj. 22 Cm 218/97 - 19 se mění tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 1,670.923,90 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku a rozhodl současně o povinnosti žalované zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Soud prvního stupně zamítl žalobu o zaplacení částky 1,670.923,90 Kč jako doplatku kupní ceny zboží podle kupní smlouvy č. 94069 ze dne 4. 3. 1994, a to s odůvodněním, že žalobkyně neprokázala, že zboží, jehož zaplacení se domáhá, dodala.

K odvolání žalobkyně odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek, opakoval dokazování „obchodní smlouvou“ z 5. 1. 1993 ve znění dodatku a listinami, které měly svědčit o uzavření smlouvy, příslušnými čtyřmi fakturami a dodacími listy, jakož i listinami „průjezd vrátnicí“ a „propustky“. Dokazování doplnil listinou z 28. 6. 1994 zaslanou žalovanou žalobkyni, dokladem z 29. 3. 1994 o „propuštění“ kamionu, v němž měla být expedována jedna z tvrzených čtyř dodávek a částí

vyšetřovacího spisu Policie České republiky, Krajského úřadu vyšetřování Středočeského kraje.

Po zhodnocení zjištěných skutečností dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání je důvodné a výrok ve věci samé změnil tak, že žalobě vyhověl. Konstatoval, že pro žalobkyni uplatněný nárok, aby byl úspěšný, je nutno splnit jednak předpoklad existence kupní smlouvy, jednak předpoklad vzniku práva na zaplacení ceny zboží.

Pokud jde o první předpoklad, odvolací soud zjistil, že mezi žalobkyní jako prodávající a žalovanou jako kupující byla uzavřena kupní smlouva č. 994069 ze dne 4. 3. 1994, ve znění dodatku 94069 z téhož dne. Žalovaná smlouvu uzavřela pod svým tehdejším obchodním jménem S. T., s. r. o. Předmětem kupní smlouvy byly čtyři postupné dílčí dodávky PVC NERALIT v celkovém množství 100.000 kg v březnu 1994, a to s termíny expedice 18. 3., 24. 3., 25. 3. a 30. 3. 1994. Pokud jde o cenu, dohodli se účastníci na znění „Kupní cena: FRF 3,45/1 kg“ a „Fakturujte průběžně podle platného pondělního kurzu“. Odvolací soud došel k závěru, že takto se účastníci dohodli na způsobu dodatečného určení ceny tak, že cena bude určena v korunách v návaznosti na platný devizový kurs FRF. Dohodu o kursu vyložil odvolací soud podle § 266 obch. zák. s ohledem na tvrzení žalobkyně, že „pondělním“ kursem byl míněn kurs vyhlašovaný Č. n. b. - devizy střed - v pondělí, které předcházelo jednotlivým dodávkám, tak, že bylo mezi účastníky dohodnuto, že cena jednotlivých dílčích dodávek má odpovídat přepočtu FRF 3,45 za 1 kg předmětu plnění podle platného kursu devizy - střed vyhlašovaného Č. n. b. v pondělí předcházejícího expedici dodávky. Kurs devizy střed vyhlašovaný tehdy Č. n. b. byl oficiálním kursem. Pondělí předcházející expedici jako rozhodný den vyplývá podle názoru odvolacího soudu z logiky věci a z faktu, že tomu odpovídá i praxe v určení ceny mezi účastníky v jiných případech. Moment expedice z výrobního závodu byl vzat za rozhodující okamžik vzhledem k dohodě účastníků ve smlouvě „Splatnost faktury do 30 dnů „od data expedice“, resp. „+ 7 dní bank. operace“ v návaznosti na smluvní ujednání „zboží je určeno pro fu E. Ch. Int., P.“. Odvolací soud vyložil tuto dohodu jako dohodu o okamžiku vzniku práva na zaplacení kupní ceny. Tento moment byl tedy v souladu s ust. § 450 odst. 1 obch. zák. dohodnut tak, že právo vzniklo žalobkyni v momentu expedice zboží ve prospěch zahraničního zákazníka, event. přímo žalované. Předmětná kupní smlouva, vyhotovená jako návrh žalobkyní a bez výhrad potvrzená žalovanou, obsahuje podstatné části kupní smlouvy, stanovené v § 409 obch. zák. a proto „platně vznikla“. Na platnosti této smlouvy nic nezměnila existence smlouvy ze dne 5. 1. 1993 ve znění jejího dodatku ze dne 1. 2. 1993, uzavřené mezi účastníky, označená jako „Obchodní smlouva“. Jde totiž o smlouvu, jejímž obsahem jsou shodná prohlášení účastníků o jejich budoucí spolupráci s některými podrobnostmi. Nejde ani o smlouvu o smlouvě budoucí, ale i kdyby tomu tak bylo, a předmětná kupní smlouva s ní nebyla v souladu, nic by to na její platnosti nezměnilo.

Pokud jde o vznik práva na zaplacení kupní ceny se zřetelem na dohodu o okamžiku vzniku tohoto práva odvolací soud dovodil, že i když v řízení nebylo přímými důkazy osvědčeno, že zboží bylo expedováno zahraničnímu zákazníkovi, event. žalované, bylo nepřímými důkazy prokázáno, že zahraniční zákazník veškeré fakturované zboží obdržel a žalované i zaplatil. Těmito důkazy byly záznamy o odjezdech kamionů do F. podle „evidence odjezdů a příjezdů vozidel“ do S., a.s., jejichž obsah korespondoval s propustkami zboží z výrobního závodu žalobkyně a dále faktury za zboží vystavené žalovanou pro zahraničního zákazníka, v nichž jsou uvedeny SPZ kamionů shodné s SPZ zachycenými v prvních dvou druhých dokladech, potvrzené žalovanou s tím, že platby obdržela, jakož i zjištění obsažená ve výše zmíněném vyšetřovacím spise Policie České republiky, podle nichž žalovaná zboží prodala do zahraničí a odtud jí byla cena uhrazena. Odvolací soud vzal v úvahu i dopis žalované z 28. 6. 1994, v němž informuje žalobkyni, že ze smluvených 100.000 kg zboží bylo dodáno jen 88.800 kg a pro poslední dodávku bude kamion zahraničního zákazníka přistaven 7. či 8. 7. 1994.

Odvolací soud proto dal za pravdu žalobkyni, že jí právo na zaplacení vzniklo a právem vyfakturovala

a uplatnila cenu zboží určenou přepočtem FRF podle kurzu Č. n. b. devizy nákup (kurs nižší než devizy střed) a tudíž je žaloba oprávněná.

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná dovolání v plném rozsahu výroku rozsudku z důvodu uvedeného v ust. § 241 odst. 3 písm. c) o. s. ř.

Dovolatelka popisuje skutková zjištění a právní hodnocení, vyplývající z rozsudku soudu prvního stupně, a uvádí, že žalobkyně neprokázala dodání předmětného zboží příslušnými doklady, když předložila jen nepotvrzené faktury a nepotvrzené dodací listy, jakož i fotokopie evidence příjezdů a odjezdů vozidel.

K dokladům předloženým žalobkyní v odvolacím řízení žalovaná zvláště namítá, že datum podpisu listiny označené jako kupní smlouva č. 994069, tj. 4. 3. 1994, je shodné jako datum podpisu listiny označené jako dodatek ze dne 4. 3. 1994, tj. 94069, ke kupní smlouvě ze dne 4. 3. 1994. Z toho podle názoru žalované vyplývá, že pokud je v listině označené jako dodatek č. 94069 ze dne 4. 3. 1994, ke smlouvě ze dne 4. 3. 1994 (tedy z téhož dne) uvedeno, že „... zákazník nebyl spokojen s kvalitou zboží a požaduje dodat zbytek zboží z výše uvedeného kontraktu N. 652 - pytle“, musela by být dodávka předmětného zboží PVC N. 702 - sila uskutečněna ve stejný den - dne 4. 3. 1994. To ovšem není v souladu s tvrzením žalobkyně, která „dokládá“ nepotvrzenými dodacími listy, že k expedici zboží došlo ve dnech 29. 3., 16. 6., 20. 6. a 8. 7. 1994, to znamená, že dne 4. 3. 1994 nemohl být uzavřen dodatek kupní smlouvy uzavřené téhož dne, ve kterém byly již zmíněné dodávky dle této smlouvy uskutečněny. Tento důkaz je tudíž předložen soudu účelově anebo se jedná o zmatečný doklad žalobkyně.

Pokud žalobkyně odkazuje na spis Policie České republiky - Krajského úřadu vyšetřování Středočeského kraje (ČVS: KVV 28/20/96) údajně obsahujícího „tabulku č. 1 - faktury S. T. s. r. o. konečnému odběrateli“ a „tabulku č. 2 - platby od odběratele na účet S. T. s. r. o., platby S. T. spol. s r.o. S., a.s.“, žalovaná se proti tomuto dokazování ohrazuje, neboť „tabulky“ nejsou opatřeny razítkem a podpisem vyhotovitele a nejsou důkazem o dodání zboží, když byly předloženy ve věci trestního oznámení žalobkyně na jednatele žalovaného J. R. Jedná se zřejmě o podkladový materiál vztahující se k šetření v trestní věci čj. KVV - 28/201/96, jež ovšem byla Policií České republiky - Krajským úřadem vyšetřování Středočeského kraje odložena, neboť nebylo prokázáno spáchání trestného činu či přestupku. Žalovaná v průběhu řízení několikrát upozorňovala na to, že žalobkyně neobjasnila, jak získala přístup k tomuto vyšetřovacímu spisu a tuto skutečnost odmítla vysvětlit. Rozsudkem Nejvyššího soudu z 21. 10. 1998 sp. zn. 21 Cdo 1009/98 bylo judikováno, že „navrhne-li účastník občanského soudního řízení k prokázání svých tvrzení důkaz, který byl porízen nebo účastníkem opatřen v rozporu s obecně závaznými právními předpisy a jehož porízením nebo opatřením došlo k porušení práv jiné fyzické nebo právnické osoby, soud takový důkaz jako nepřijatelný neprovede“. V rozporu s tímto judikátem se odvolací soud uvedenou námitkou v daném případě nezabýval.

Žalovaná resumuje, že žalobkyně v odvolacím řízení neprokázala uzavření platné kupní smlouvy s žalovanou a řádné dodání zboží včetně převodu vlastnického práva ke zboží na kupujícího.

Žalovaná dále namítá, že kupní smlouva nevznikla, protože postrádá esenciální náležitost, a to buď ujednání o ceně nebo o způsobu, jakým bude cena vytvořena za podmínky, že tento způsob cenu dostatečně určuje (ust. § 2 odst. 2 zákona č. [526/1990](#) Sb., o cenách). Podmínka dostatečného určení ceny nebyla splněna.

Žalobkyně v řízení tvrdila, že fakturace měla být provedena podle platného pondělního kurzu, přičemž kurzem pro přepočítání kupní ceny z FRF na Kč měl být kurz ČNB devizy střed, avšak podle tvrzení žalobkyně bylo později fakturováno na základě jiného kurzu ČNB, a to devizy nákup. S tím se ztotožnil i odvolací soud, avšak pouze na základě předloženého kurzovního lístku k jednomu rozhodnému dni, k 28. 3. 1999. Podle faktury žalobkyně č. 41054268, předložené žalobkyní jako jeden z důkazů, bylo dne 29. 3. 1994 (datum uskutečnění plnění) dodáno 25.500 kg PVC N., cena za 1.000 kg měla činit 17.622,60 Kč, za celou dodávku měla cena činit 449.376,30 Kč, včetně 23% DPH celkem 557.732,90 Kč. V tomto jediném případě byl žalobkyní proveden přepočet podle kurzu ČNB devizy nákup, platného v pondělí předcházející předmětné dodávce, tj. k 28. 3. 1994, který činil 5,108 Kč/1 FRF. Pouhým přepočtem cen uvedených ve třech zbývajících fakturách č. 41055165, 41055201 a 41055381, je i při zjištění příslušných pondělních kurzů ČNB devizy střed a devizy nákup jisté, že ceny uvedené žalobkyní v těchto třech fakturách od těchto kurzů odvozeny jednoznačně nejsou. Z toho, že částka stanovená žalobkyní ve všech těchto fakturách jako cena za 1kg PVC N. ve výši přesně 17,00 Kč a že dodávky dle tvrzení žalobkyně měly být uskutečněny ve třech různých týdnech, nepochybně vyplývá, že způsob přepočtu byl jednostranně určen žalobkyní, neboť si lze jen obtížně představit, že ve třech různých týdnech by pondělní kurz francouzského franku vůči české koruně byl naprosto stejný.

Dovolatelka dovozuje, že pokud odvolací soud došel k závěru, že formulací „fakturujte průběžně dle platného pondělního kurzu“ bylo dohodnuto, že jednotlivé dílčí dodávky mají být fakturovány v přepočtu FRF 3,45 za 1kg podle platného kurzu ČNB devizy střed vyhlášeného ČNB v pondělí předcházející expedici dodávky, nemá tento názor žádnou oporu v provedeném dokazování, neboť částka přepočtu FRF na Kč se neodvijnela od žádného kurzu ČNB, nýbrž byla jednostranně určena žalobkyní. V soudním spise se nalézají jen kurzovní lístky ČNB ze dne 28. 3. 1994, použitý účelově, týkající se přepočtu jen první faktury č. 41054268, tedy pro jediný případ, kdy vyúčtovaná částka odpovídala přepočtu kurz ČNB devizy nákup. Podle tohoto jediného kurzovního lístku si učinil názor i odvolací soud. Žalobkyně však musela vědět, že ostatní kurzovní lístky s kurzem ČNB pro FRF neodpovídají předloženým fakturám. To mohlo být důvodem, proč ostatní kurzovní lístky v soudním spise nejsou doloženy.

Podle názoru dovolatele sám odvolací soud uvádí, že dohoda o rozhodném kurzu pro přepočet FRF není jasná a určitá, když používá výkladu, aby určil kurz pro rozhodný den, tj. co je míněno pondělním kurzem. To již není výklad, ale doplnění ujednání. Pokud sama žalobkyně uváděla, že měla na výběr, jaký kurz zvolí, nebyl způsob určení ceny dostatečně dohodnut.

Dovolatelka zdůrazňuje, že výkladem nelze nahradit chybějící podstatnou náležitost smlouvy - cenu nebo způsob jejího určení. Pro závěr, že smlouva vznikla, nestačí argument logikou věci. Jestliže vznik smlouvy, zejména dostatečný způsob stanovení ceny, není podpořen žádným z předložených důkazů, nemá závěr o vzniku smlouvy oporu v provedeném dokazování.

Dovolatelka dále dovozuje, že ani druhý předpoklad pro nárok žalobkyně, tj. právo na zaplacení ceny, nebyl prokázán, neboť žalobkyně nepředložila důkazy o dodání zboží. Není přece možné, aby nedošlo k potvrzení o předání a převzetí zboží u dodávek prostřednictvím prvního veřejného dopravce. Důkazy předložené soudu žalobkyní (např. evidence průjezdu vozidel, vyšetřovací spis Policie), neprokazují dodání zboží a proto i zde závěr odvolacího soudu nemá oporu v provedeném dokazování.

Vzhledem k uvedenému dovolatelka navrhuje, aby Nejvyšší soud napadený rozsudek zrušil v plném rozsahu a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení a současně navrhuje odložení vykonatelnosti napadeného rozsudku.

Žalobkyně ve vyjádření k dovolání rekapituluje, jak se případ vyvíjel od uzavření kupní smlouvy přes dodací listy k jednotlivým dodávkám až po fakturaci žalobkyně vůči žalované a poté žalované vůči konečnému odběrateli. Uvádí zejména, že ve vztahu mezi účastníky řízení bylo zboží dodáno předáním prvním veřejnému dopravci k přepravě, přičemž právo na zaplacení vzniklo vyskladněním zboží z výrobního závodu žalobkyně. Žalovaná následně vystavila faktury na konečného odběratele - společnost E., Ch. Int., P.

Žalobkyně zdůrazňuje, že předmětné zboží bylo uvedeným konečným odběratelem žalované řádně a zcela zaplacen, jak sama žalovaná vyznačila přímo na stejnopisu faktur č. 0546, 0547, 0548 a 0850, vystavených na konečného odběratele. Zaplacení těchto faktur konečným odběratelem žalované bylo prověřováno a posléze potvrzeno v rámci šetření Policie ČR, Krajského úřadu vyšetřování Středočeského kraje pod čj. KVV 28/20 (ČVS KVV 28/201/96). Odvolací soud správně zjistil, že v těchto fakturách vystavených žalovanou konečnému odběrateli je vždy uvedeno číslo kupní smlouvy stejné jako v dodacích listech a fakturách, vystavených žalobkyní žalované, dále identické množství a druh zboží, shodné datum expedice resp. uskutečnění daňového plnění, identické označení dopravního prostředku - SPZ kamionu, který zboží naložil v sídle žalobkyně a dovezl až konečnému odběrateli do F. Jako další z důkazů předložila žalobkyně i výpisy z knihy příjezdů a odjezdů do S. a propustky branou s příjezdem a odjezdem kamionů. Označení těchto kamionů, jejich SPZ a den odjezdu z výrobního závodu žalobkyně jsou opět zcela shodné s označením na shora uvedených listinách. Odvolací soud proto správně dospěl k závěru, že žalobkyně řádným dodáním zboží převedla vlastnické právo k němu na žalovanou, splnila závazek z kupní smlouvy a žalovaná je povinna jí zaplatit sjednanou kupní cenu.

Odvolací soud se také podle názoru žalobkyně správně vypořádal s námitkou, že kupní smlouva nevznikla pro nedostatek náležitosti kupní ceny resp. způsobu určení kupní ceny. V kupní smlouvě byla uzavřena dohoda o způsobu dodatečného určení ceny v návaznosti na platný devizový kurz FRF přepočtem částky v zahraniční měně na množstevní jednotku zboží na měnu tuzemskou, a to dle devizového kurzu ČNB platného v první den kalendářního týdne, v němž byla expedice zboží provedena. Žalobkyně zdůrazňuje, že návrh kupní smlouvy s namítaným způsobem určení ceny přitom předložila právě žalovaná a proto by jí dohoda vzhledem k ust. § 266 obch. zák. měla být srozumitelná a určitá. Žalobkyně navrhla předložit k důkazu i další obdobné kupní smlouvy s identickou dohodou o ceně, již se žalovanou uzavřené. Žalovaná ostatně předmětné kupní ceny žalobkyni částečně uhradila, a to částečným zaplacením faktury č. 41055165 dne 17. 1. 1997 a faktury č. 41055201 dne 26. 8. 1997. Tvzení žalované jsou tudíž účelová s cílem oddálit zaplacení (doplacení) kupní ceny.

Pokud jde o námitku žalované ohledně dodatku ke kupní smlouvě, žalobkyně zdůrazňuje, že návrh tohoto dodatku stejně jako návrh kupní smlouvy předložila žalobkyni k podpisu žalovaná. V souladu s dodatkem bylo pak na rozdíl od původního označení zboží dodáno zboží N. 652 - pytle resp. 682 - pytle.

Zpochybňuje-li žalovaná důkaz vyšetřovacím spisem Policie ČR, Krajského úřadu, obsahujícím dokumenty vypracované vyšetřovatelem na základě sdělení Interpolu a příslušné banky o uskutečnění dodávek a jejich následném zaplacení ze strany konečného odběratele na účet žalované, pak pravost tohoto důkazu byla odvolacím soudem prověřena při soudním jednání dne 19. 4. 1999 srovnáním fotokopii s originálem. Současně žalobkyně prokázala soudu řádný způsob nabytí tohoto vyšetřovacího spisu přímo od vyšetřovatele mjr. Němoty podle předávacího dopisu z 4. 2. a 11. 9. 1998. Odvolací soud i tento listinný důkaz správně hodnotil podle ust. § 132 o. s. ř.

Žalobkyně navrhuje, aby dovolací soud dovolání žalované v celém rozsahu zamítl a uložil žalované nahradit žalobkyni náklady dovolacího řízení.

Nejvyšší soud jako soud dovolací, po zjištění, že dovolání žalované splňuje zákonem stanovené náležitosti (bylo podle § 240 odst. 1 o. s. ř. podáno oprávněnou osobou ve stanovené lhůtě a podle § 241 odst. 1 a 2 má patřičné obsahové náležitosti, dovolatelka je zastoupena advokátem, jímž bylo dovolání též sepsáno), konstatoval, že dovolání je přípustné podle ust. § 238 odst. 1 písm. a) o. s. ř. , neboť rozsudkem odvolacího soudu byl změněn rozsudek soudu prvního stupně ve věci samé.

Žalovaná se dovolává důvodu dovolání podle ust. § 241 odst. 3 písm. c) o. s. ř., tj. že napadené rozhodnutí vychází ze skutkového zjištění, které nemá v podstatné části oporu v provedeném dokazování.

Uplatněný dovolací důvod vztahuje dovolatelka na obě zásadní otázky, jimiž se odvolací soud zabýval a z jejichž řešení napadené rozhodnutí vychází.

K otázce skutkového zjištění, že ve vztahu mezi účastníky došlo k uskutečnění sporných dodávek zboží a tudíž ke vzniku práva na jejich zaplacení, se dovolací soud s námitkami dovolatelky neztotožňuje. V řízení před oběma soudy bylo předloženými důkazy zcela jednoznačně prokázáno, že předmětné dodávky N. realizovány byly, a to „traťovým“ způsobem přímo zahraničnímu odběrateli. Žalovaná ani nepopřela, že jí zahraniční zákazník jako její smluvní partner za vyfakturované dodávky zaplatil. Tato skutečnost byla kromě jiného prokázána též zjištěními Policie ČR ve vyšetřovacím spise na základě vyšetřování ve vztahu k žalované i k zahraničnímu odběrateli ve F. Žalovaná nemůže namítat, že vyšetřovací spis byl použit k důkazu v občanském soudním řízení neoprávněně, neboť nebyl získán nelegálním způsobem, resp. způsobem porušujícím právní předpisy. O skutkovém zjištění, že předmětné dodávky byly uskutečněny, nelze proto dovodit, že nemá oporu v provedeném dokazování. Naopak, ze všech provedených důkazů, včetně listinných důkazů ve sféře žalované (zejména faktury a platební doklady), se podává, že došlo ke splnění dodávek ve vztazích mezi žalobkyní a žalovanou a mezi žalovanou a zahraničním odběratelem.

Jinak je tomu však v poměru k druhé zásadní otázce, která je zčásti otázkou skutkovou a zčásti právní, a to zda došlo mezi účastníky k dohodě o způsobu určení ceny a tudíž ke vzniku kupní smlouvy. I když i v této souvislosti dovolatelka uplatňuje výslovně jen důvod dovolání podle § 241 odst. 3 písm. c) a nikoliv též písm. d) cit. ustanovení o. s. ř., lze z kontextu dovolání vyvodit, že je namítáno též nesprávné právní posouzení vzniku smlouvy.

Dovolatelka správně zdůrazňuje, že dohoda o kupní ceně je podstatnou částí kupní smlouvy. Dovolací soud odkazuje na základní ustanovení v § 409 obch. zák., zvláště v odstavci 2 tohoto ustanovení, že ve smlouvě musí být kupní cena dohodnuta nebo musí v ní být alespoň stanoven způsob jejího dodatečného určení.

Tomuto ustanovení předmětná kupní smlouva ze dne 4. 3. 1994 nekoresponduje, neboť „platný pondělní kurz“ nepředstavuje dostatečně určitou dohodu o způsobu určení ceny, určovala-li v té době Č. n. b. kurz FRF trojím způsobem „devizy - nákup“, „devizy - prodej“ nebo „devizy střed“, přičemž žádný z těchto způsobů ve smlouvě použit nebyl.

Odvolací soud dospěl k závěru, že účastníci dohodli kurz „devizy - střed“, který byl oficiálním kurzem, od něhož se odvíjely kurzy ostatních bank, vyšel však nicméně ze zjištění, že žalobkyně fakturovala cenu za použití kurzu nižšího „devizy - nákup“, kteroužto cenu pak žalobkyni přiznal. Kromě toho je závažnou námitka dovolatelky, že odvolací soud zkoumal takto určení ceny jen v jednom z posuzovaných čtyř případů a že v ostatních případech byla vyfakturovaná cena vždy stejná, bez ohledu na kolísající kurz, který zjevně nemohl být stejný ve třech různých týdnech. Dohoda o

způsobu určení ceny podle kurzu FRF tudíž nesplňovala požadavek určitosti jako předpoklad vzniku kupní smlouvy a tento nedostatek určení ceny nelze nahradit výkladem podle ust. § 266 obch. zák., jak učinil odvolací soud. Odvolací soud tedy v tomto směru věc nesprávně právně posoudil (ust. § 241 odst. 3 písm. d) o. s. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Podmíněné propuštění ve světle zásady ústnosti a přímosti](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 37.: Povinná forma jednání ve smlouvách](#)
- [Poučení z krizového vývoje v kauze bitcoiny](#)
- [EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků](#)
- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)